

Συζητώντας με «επισκόπους» των Χιλιαστών (Κώστας Νούσης, Θεολόγος-Φιλολόγος)

/ [Πεμπτουσία](#)

Όλοι λίγο πολύ γνωρίζουμε ή έχουμε ακούσει για τους μάρτυρες του Ιεχωβά ή Χιλιαστές. Η προσηλυτιστική τους δράση εξάλλου είναι τόσο διαδεδομένη, που σχεδόν όλοι έχουν μια μικρή πείρα εξ αυτής, είτε από διανομή φυλλαδίων (Σκοπιά και Ξύπνα κυρίως) είτε από κάποια επίσκεψή τους στα σπίτια μας, προκειμένου να μας ενημερώσουν για την «ερχόμενη βασιλεία του Ιεχωβά».

Πηγή: www.newsonly.gr

Εκείνο που θα ήθελα να καταλάβουμε μέσω του παρόντος κειμένου είναι η ευρύτητα διαδεδομένη πλάνη αναφορικά με τις πολλές γνώσεις για την Αγία Γραφή και τη θρησκεία τους σε αντιδιαστολή με τους Ορθοδόξους απλούς πιστούς, οι οποίοι είναι σε συντριπτικό ποσοστό ακατήχητοι και άσχετοι σε θέματα πίστεως. Αυτή η τελευταία διαπίστωση έχει μεγάλο βαθμό αληθείας, ωστόσο πρέπει να υπογραμμίσουμε ότι η ορθόδοξη εκκλησιαστική ζωή είναι πρώτιστα θέμα

εμπειρίας και κατά δεύτερο λόγο κατοχή γνώσεων περί δογμάτων και άλλων θεωρητικών πραγμάτων σχετικών με την πίστη.

Οι Μάρτυρες του Ιεχωβά (στο εξής Μ.τ.Ι.) σήμερα αυτοαποκαλούνται «χριστιανοί Μ.τ.Ι.» και αυτό έχει μια δόση ρεαλισμού. Πιστεύουν στον Χριστό, αλλά όπως ακριβώς και πολλοί άλλοι αιρετικοί ή αλλόθρησκοι: όχι ως Θεό άκτιστο και δημιουργό του κόσμου, αλλά ως κτίσμα, ψιλό γιο του Θεού, σαν όλους μας δηλαδή. Οι αντιτριαδιστές, λοιπόν, Μ.τ.Ι., όπως προκύπτει αναγκαστικά από μια τέτοια αρειανίζουσα θεώρηση του Χριστού, εκπίπτουν και σε ευτράπελα θεωρήματα περί του δευτέρου προσώπου της Τριάδος. Δεν θα πίστευα πράγματι ότι συνεχίζουν να έχουν τέτοιες αστείες προσεγγίσεις, αν δεν τα άκουγα με τα ίδια μου τα αυτιά.

Θα ξεκινήσω από το τέλος της συζήτησης, η οποία ήταν άκρως απογοητευτική. Ο επίσκοπός τους κατέληξε ότι ο Ιησούς είναι ο αρχάγγελος Μιχαήλ! Διάβαζα σε παλιότερες εκδόσεις τους για τη θεωρία αυτή περί του Χριστού και γνωρίζοντας τη γενικότερη δογματική ρευστότητα που τους διακρίνει, δυσθύμισα ικανώς ακούγοντας δια ζώσης την τραγελαφική αυτή πλάνη, που εξάπαντος δεν στηρίζεται κατ' ελάχιστον ούτε στα ίδια τα βιβλικά κείμενα, τα οποία υποτίθεται ότι σέβονται στον ύψιστο βαθμό. Άλλωστε, το ίδιο δεν κάνουν και με την απαγόρευση της αιμοδοσίας;

Η περίπτωση αυτής της τελευταίας ήταν η απαρχή της συζήτησης με τον εν λόγω «επίσκοπο». Του ζήτησα να με πληροφορήσει έγκυρα περί της συμφωνίας ή μη από την Οργάνωσή τους στο θέμα της μεταμόσχευσης οργάνων. Μου απάντησε ότι σε αυτό δεν έχουν πρόβλημα. Στην απορία μου πώς συμβιβάζεται αυτό με την ύπαρξη στοιχείων αίματος μέσα στα προς μεταμόσχευση όργανα και στην κάθετη αντίθεσή τους στη μετάγγιση αίματος, εκείνος όχι μόνο δεν απάντησε πειστικά, αλλά και με σουρεαλιστικό τρόπο – κάτι που διέτρεξε όλες σχεδόν τις απαντήσεις του – ανέφερε κάτι περί σεβασμού προς τον άλλον, ο οποίος χάνεται δίδοντας ή παίρνοντας αίμα (;).

Εκείνο που διαπίστωσα στον διάλογο που ακολούθησε και ο οποίος επεκτάθηκε κυρίως στη θεότητα του Αγίου Πνεύματος και του Χριστού, ήταν η σχεδόν ολοκληρωτική έλλειψη σοβαρής ερμηνευτικής ακόμη και πάνω σε σταθερά επιστημονικά δεδομένα αναφορικά με τη Βίβλο. Έτσι, κάθε τόσο διέκοπτα τα θέματα και περνούσα σε άλλα, μόνο και μόνο διότι έβλεπα το καταθλιπτικότατα μάταιο και αργόλογον της συζήτησης.